

V titulku jmenované proběhlo hned **2. května 2024** v obvyklém čase (od půl osmé) a na obvyklém místě (sál v prodejně hudebních nástrojů Music City), i tentokrát jen s pěti soutěžícími. Začínali **Petr Mašín a Martina Krejsová**, housle a kytara, a nabídli dvě vcelku veselé a vtipné písničky – *Octomilky* (tématicky mi ale připomněly Znakoplavky Žambochů) a *Šnek* (opět reminiscence na Šneka Petra Lüftnera) a jednu účelovku *Ahoj příště* a jednu vatu vcelku bez nápadu. Petr uváděl trochu zbytečně pouťově, vzhledem k charakteru písní. Pro začátek dobrý, laťku vysoko nenasadili.

Amazonka trio – 2x kytara a 1x flétna - zahrálo folk osmdesátek, včetně příjemných vokálů a nekomplikovaných melodií, i s příslušnou dávkou patosu („neberte mi muziku“). V *Odcházíš* byly i jisté názvuky raných ryvolovek, ale na zařazení do škatulky trampská muzika to nestačilo. Laťku tak nějak obešli.
Kateřina Mrázková se uvedla genderově plačtivým songem *Ženská ze sekáče* a nezměnilo se to ani v následující *Chci všechno hned teď*. Až ve skladbě *Sakra odvaha* se objevil záblesk vtipu. A závěrečná *Moje osudová* byla asi nejlepší a ukazovala, že umělkyně umí zpracovat i osobní témata se vkusem.
Už jsem si trochu zoufal, ale konec to vylepšil. Znalé nebo odborné publikum bylo potěšeno vystoupením vítěze pražského kola

Porty, skupiny **Valdemar on the Run**, publikum radující se ze svižného a přehledného tempa country a s mandolínou a dobrem pak jásalo nad skupinou

Monopól
. Valdemar nabídl pestrou sestavu čtyř písní, které bych charakterizoval jako „chytrý folk-pop s upřímnými a bezprostředními výpověďmi mladé generace“ a písničky jak hudebně tak textově jsem jim věřil. Instrumentace byla úsporná, ale pestrá a podtrhovala zpěv. Škoda že nedali hit z Porty –
Domovinu
. Snad k tomu budou mít příležitost v semifinále. Naopak
Monopól
nabídl tradiční, ale kvalitní muziku na pomezí country a trampské písně, témata textů zaměření muziky odpovídala (
Železný had
,
Stopy vlčí
). Kdyby nesoutěžil Valdemar, dostali by preferenční hlas ode mě oni. Monopól sice nepřekvapil, ale rozhodně ani nezklamal.

Hostem byla už asi podesáté končící vokální skupina
Pětník
, opět předvedla, že bude škoda, že ji zas na nějaký čas neuslyšíme. Honza Hučín umí z každé sestavy vykřesat naprosto skvěle a barevně znějící vokály, které ze známých písniček dělají úplně jiná díla. Trošku škoda, že nedali víc vlastních skladeb, kde podle mého názoru excelují nejvíce.
MK [Výsledky 5. základního kola 20. ročníku Notování zde.]